Nadal - Sagrada Familia

Per FrancescX el dj., 26/12/2019 - 00:00

Sir 3,2-6.12-14
Col 3,12-21
Mt 2,13-15.19-23

El Natzarè

“Li diran Natzarè”. Jesús, el Fill de Déu encarnat, el Salvador del món, li diran Nazaré, perquè va viure a Nazaret, on es va educar, va créixer, va conviure, va treballar, va pregar, va fer el bé, tot portant vida de família allà, en aquell petit poblet de la Galilea. I això al llarg de trenta anys, gairebé la totalitat de la seva vida.

I, evidentment, va formar part important del pla de Déu en l’encontre de la humanitat. Aquells trenta anys van ser d’integració en la cultura, costums i religiositat. I això en la quotidianitat, en el dia a dia, a l’ hora rere l’ hora, amb la convivència amb Maria i Josep, i amb les dificultats normals que poden sorgir en la relació amb les persones, els altres natzarens.

L’emigrat

I avui dintre d’aquests anys volem fer memòria de fets dolorosos esdevinguts ben aviat, com és el fet d’haver d’emigrar de la seva terra, per alliberar-se de l’ambició i la violència del poder. Sovint la vida, més o menys tranquil·la, és sotragada per ambicions d’altres, que fan inevitable haver d’emigrar y, per tant, canviar de cultura, de relació amb persones diferents, recercar treball. I la vida de família natzarena se’n podia sentir molt afectada.

Aquest fet, ho sabem, no és gens diferent del que se’ls esdevé a tantes i tantes famílies. Quants milions de exemples al llarg de la història, quants milions de casos en el món actual, quants emigrants, quants refugiats que es veuen obligats a sortir de la seva terra i anar a un altre país en recerca d’una vida, d’un treball i d’una convivència familiar tranquil·la. La narració evangèlica només descriu el fet de la fugida, però les dificultats, que podrien descriure, no serien molt diferents de les que es troben els contemporanis.

El redemptor

D’aquesta manera, el Fill de Déu, fet home en Jesús de Natzaret, amb la seva vida silenciada, però viscuda en els moments agradables i dificultosos, va elevar el sentit de la convivència familiar i social, la dignitat del treball, les identitats culturals i, en general, la vida que podríem dir ordinària.

Tot formava part de l’acció més transcendent que puguem pensar o imaginar, la que en diem la redempció, la salvació de la humanitat. A vegades fem un gran divisió de la vida de Jesús. Parlem de la vida oculta i la vida pública de Jesús. I certament en la vida de Jesús hi ha grans diferències en la seva actuació en l’una i en l’altra. Però sembla com si oblidéssim que la persona que actua en una i altra és la mateixa. És el mateix Jesús.

El celebrat

A la litúrgia, per exemple, insistim que celebrem la passió, mort i resurrecció de Jesús, el que en diem el misteri Pasqual. I potser oblidem que el misteri Pasqual abasta tot el llarg “pas” de la vida de Jesús. Quan celebrem el misteri pasqual a la litúrgia, no solament celebrem els tres últims anys de Jesús, sinó també la vida oculta. La vida oculta n’és una part imprescindible del misteri que celebrem.

En el pa i el vi de l’eucaristia d’avui i de sempre s’hi fa present el natzarè, el crucificat i el ressuscitat. Que la comunió renovi avui, la nostra vida, especialment la nostra vida de família i de vivència diària.

ETIQUETES
MISTERI PASQUAL REDEMPCIÓ MIGRACIÓ